



PETAR LATINOVIC

kahersija

DUŠKO TRIFUNOVIĆ

10-74779398 W
časna dokolica

Sad imam svoju sobu
i predsoblje
krš unutra
svoju kršnu imovinu
urata i prozor
ram za sliku moje drage
ležaj na podu
stol u uglu
klin u zidu
za kaput
i za grešne misli moje.

Sad imam gde živeti
i po volji umreti
i za nevolju ljutu.

Tu stvaram sebi časnu dokolicu
s pogledom na reku i na okolicu
obraslu gustom travom.

Možda tu i nema reke
ali gna meni treba
dok teče kuda mora
da smiruje
kad mi dođu
iskvarene ljudske želje
da se leti
mada svestan
kako nisam za te stvari.

Na zidu rđaju moje tri diplome
tri zdrava zanata
neiskorištena
pa služe umesto reke
koja teče kuda mora.

Izvolite, —
tu se seda
pleđa se u zid beli
i u zamišljenu reku
a misle se svoje misli.

To ne diraj!
taj vez veze moja draga
kad navrati
da dopuni ovaj mir.

Ovaj nož?
to je poklon od mog brata
hamajlija za kroz svet.

Ovo svetlo?
to je oca moga duša
koja gori
jer se kaje.

Ovaj sat?
to su reči moje majke
iste reči iste reči iste reči
da se čuvam da se čuvam
da sam stalno na oprezu.

Sve to služi umesto reke
koja teče kuda mora.

Došao kraj sveta mome opiranju
sad da prođu mene krenu svetska čuda
stala bi naglo
videći mene
opako sama čoveka

kako prebirem neke misli
o veličini gladi
i kako gorđo i goropadno
gađem
u mramorni čemer mladosti svoje
kako zakivam ekserima
tu zagonetnu metu
koju bi trebalo da pogodim u letu
i da obletim pobednički krug.

Moj živote ne bilo te
eno mi reku gaze
učenice Više devojačke škole
i krišom nose cveće.

Kao da s kruhom nemaju nikakve veze
ni s mojom majkom
idu devojke
ide potrošni materijal hudi
nadiru da mi pogaze okolicu
obraslu gustom travom.

Moliće da im napišem lektiru
da ne čitaju dosadnu knjigu
o „Lepom princu“ i drugo

Za uzvrat olako pomudiće mi
slike i prilike
svoj mramor bisere svoje
i drugo
za upotrebu i dugo sećanje.

Puštam ih da dođu krišom
sve do moga prozora
i puštam da stoje malo
puštam da pitaju za me
puštam
da im s tugom kažu
da me nema.

Puštam sve
a kajaju se
što im nisam zabranio
i da dođu da pitaju
i da odju
kad im s tugom kažu laž.
Puštam ih da čine čuda
dok ja ličim na tu reku
koja teče kuda mora.

10-74780167 W
čisti zrak

Moj brat svaki dan ustaje u pet do pet
i odlazi na posao —
uz put kašije
uz put puši
uz put diše čisti zrak.

Moj brat svaki dan napravi lokomotivu
on je teška industrija
on je taj fundament —
uz put diše čisti zrak.

Idite svi na put na more
hajdemo svi u avanturu
moj brat radi danas
gradi za nas
novu seriju
novu turu
on je teška industrija
on je taj fundament —
uz put diše čisti zrak.

Moj brat se vraća s posla
svakog dana oko tri —
ide teška industrija na biciklu
nosi hleb i veliko srce svoje —
sklonite se
njemu treba čisti zrak.

10-74780123 W
bravarija i marija

Posle rada
posle crne bravarije
pozivam te kad Marije:
došla nova pevačica
u naš vrt
u našu baštu
u fabrički prehrambeni restoran.

Velika je kako čujem
ko Rusija
a prosta ko Posavina
i ko druge proste zemlje.
A žensko je
kako čujem
sva je žensko
a sva naša.

Hajde sa mnom
da dišemo blizu nje.

Fonesi svu municiju
kako čujem
odlično zna
kako se pali barut
i kako se gasi žed.

Nije važno kako peva
već kako joj srce kuca
i da li joj lice stja
kad mi svoju zapevamo
njoj u čast.

10-74780679 N
teška bolest

Kakve ti su tvoje misli
dok ja smišljam
kako da te pitam za njih
za te misli
sakrivene
iza tvoga mirnog lica
na koje se privikavam.

Eto ležiš
Evo ležim

oko nas je besposlena romantika:
nož u zidu
i haljina tvoja njime
samo meni na videlu
prikovana

ja slušam tvoje srce
ono mojoj ljubomori malo kaže
ja hoću tvoje misli
ja hoću da uništim zadnju kap
u tvom tajnom kapilaru
gde se krije
povremeni san o njemu
o detinjstvu
o slobodi

ja hoću tvoje misli
sakrivene iza tvoga
opasno lepoga lica
na koje se ubistveno privikavam.

A ti čutiš.
Nema teka.

10-74781191 N
cvet u glavi

Ja sam gradio tebe
kao što se gradi fabrika benzina;
svestan bio svoje lakogriivosti
a sao spreman
da od mrtvog prašnoga
srž rezervne vatre stvorim
za nužnost
kad dođe hladni dan.

Spreman da nas dvoje popravimo svet...

A ti imaš cvet
u glavi
građevino
cvet u glavi kao metu.

Ja u duši revolver
za tu metu
za taj cvet.
I za tu ruku
što se pruža prema cvetu.
I za glavu
što ne ume da se makne
pred tom rukom
pred plamenom.

Otkud greška
otkud greška u projektu?

Ja sam godine svoje
proveo nad elaboratom
krojeći najbolji plan
kako da imaš sve
što se od vatre traži
a da cveća ne bude tamo
gde cveću nije —

a eto. E.